

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj: Ngy hasáboz... Hirdetési díj... Hirdetési díj...

Nyitási díj: Nyitási díj... Nyitási díj... Nyitási díj...

Kéziratok vissza nem adandók.

Szép kompánia.

(r. e.) Sajátságos egy kompánia ezeké a mamelukoké!

Az országot kálháboru fenyegeti és ők addig is, a míg az ágyuk eldördülnek, vigan durrogatják pezsgős-palackjaikat és szűresölik a habzó nedvet, mialatt a pénz és a vért (már mint a nemzetét) könnyelműen pocékolják el — magok sem tudják, miféle célzár!

A miniszterelnök eljutott oda, hogy pénzt többé nem tud előteremteni, ha csak nem nyúl a magán-vagyonhoz, vagy ha álmlában nem jelenik meg előtte egy jószágos tünder, a ki felfedezi, hogy az Atilla kincsei ott vannak elrejtve a geszti kastély boros pinczéjében. . . . A nemzetet löki kretette s most — lehat — a legújabb árulásra készül, a meunyiben keleti politikán minden látszat szerint másként fog alakulni, mialt a nagy fülleutó igerte. . . Utálatos, piszkos egy komédia, de azért úgy az ifjú mamelukokcaik, mint a 12 éves szavazásban megöszült vén gonosztévők gyermeki rebegegésel járulnak a kegyelmes papa elé és susogják a régi köszöntőt:

Rózsás legyen egész élte,
Öröm fesse napjait. . .

Az országban a nemzetiségek gyűlölködnek, de azért Tisza nem lát más gyűlöletet, mint az antiszemitakét. . . Horvátországban ugyan elcsukták Starcevicset és erőszakkal (a la Kaposvár) magyarbarát többséget teremtettek, de azért a nép gyűlöli bennünket és martnyakunk kint a tolvaj Starcevicset. . . Medicinai peior morbo! De azért nincs semmi baj, mert a hü mamelukok dobzdásába, tironyáiba nem vegyül bele a horvát, román, vagy szerb gyűlölet kiáltása. ők csak a kegyelmes ur zsebében csörgő aprópénz édes dallamát hallják, csakis a kegyelmes ur kedvének és arczának rózsaszíneiben látják a helyzetet!

Ez a nyomorult ember furfanggal feltalokodott a kormány élére és azóta nem váltotta be egyetlen ígértét és nem oldotta meg egyetlen egy elvállalt feladatát sem. A szabadelvűség diszéből olyan álcázást csinált, a minövel az olasz briganti földzi el arczát, midön törét el-

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Szárnyam ketté tört . . .

Szárnyam ketté tört, nem repülök,
A föld porában csuszok én,
De bus szemem fölnek az égbe
S egy csillagot keres . . . szegény!

Egy csillagot . . . talán lehullt már...
Minek keressem oda fenn?
Talán a föld porába hullott
És sárba, porba vész . . . velem!

Vagy ott ragyog az égi bolton
Ifjú reményim csillaga . . .
Csillag s a földi por lakója
Nem találkoznak soha!

Gáspár Imre.

FALUN.

Valamikor régen voltak nekem is holmi gyenge kilátásaim, hogy falusi tiszteltes asszony legyek, de a mint egy novemberi vásár alkalmával megláttam egy papné barátomat bekötött fejfel, és a nagy kenődtetőre illesztett esőverté szalma kalapát, mely mindenféle színű virággal és tollakkal dúsán vala felelve, végkép elment a kedvem a tiszteltes asszonyságtól, mert én ezt a toillet nélkülözhetlen kellékének láttam a falusiaknál. Ezóta mindig kíváncsi voltam a falusi életre, míg végre volt szerencsem sznről színre megismerni.
A falu egyik tekintélyes alakja a

rejtve köpenye alá, les áldozatára az utca szögletén. Alkásott, lábball tiport, ebek harminczadára juttatott ő pénzügyet, államlajvakát, municipális és protestáns egyházi autonómiát, választási jogot, egyesek jólétét és a hazai ipar és kereskedelem virágzását, az ő felléptéig corruptiótól ment közigazgatást és igazságszolgáltatást, közérkölciséget, alkotmányt, minden jogos nemzeti aspirációt (ilyen jognak van egy érdekeinknek megfelelő külügyi politikához és az önálló hadsereghez is), egyszóval mindent, a mi nemzeti tulajdon és nemzeti évszázados hagyomány volt. . . . Elérte azt, hogy Magyarország államiságát komolyan nem veszi senki, de komolyan hiszik, hogy rövid időn véget ér még ez a látszat-államiság is. . . .

De azért a mamelukok, az öregek, kiknek reszkető szájába maga Tisza Kálmán rakogtja a jól megrágott táplálékot és a csecsemők, kiket ő kegyelmességgel éppen most szoptatott meg politikai emlí dícséretének kissé savanykás tejével. ők nem törődnek semmi egyébbel, mint hogy az ő szikár bálványuk háborítlanul aludja ebéd utáni mámorát!

Az öregek már nem érik meg, az ifjak még nem érték meg a katasztrófát. . . Mit törődnek ők egyébbel, mint azzal, hogy a jelen nekik egy czukortartó szelencze, a melyre a legyek egész bátran repülhetnek! Légycsapó nincs a közelben.

Bizony elszomorító, bizony undorító látvány ez a könnyelmű kompánia, a mely egyszer hibálál, mélyen elgondolái és soha sem érzi, hogy a mandátummal járó felelősség egészen más jelent, mint a miniszter jóakaró kérdésére — görnyedező háttal felelni édeskés szavakat.

Esmialatt a mamelukok üdvözlő szónoklatai kérdeznek és a miniszterelnök nem mond — semmit, az alatt ugyan beszélnek az események!

Egy varsói levelező példálul szababásu katonái készülődéseket jelent. Az orosz részről a negyedik lovas hadosztály Kisenevből, és a gránátos ezred Rejoviczba jön. — Ha még ez sem elég szenzációs hír, itt van az is, hogy a Vízitula parti vasut egyik állomására Rigából 4000 tábori ágyut küldenek,

sáncztáborat vernek Dubnoban, Rovnoban, Berdicsievbén, a varsói helyőrség ezredei parancsot kaptak, hogy azonnal Lublinba induljanak.

De mi köze ehhez Tisza Kálmánnak és mamelukjainak?

A berlini táviró hozza, hogy az orosz diplomácia eddig a keleti kérdésre vonatkozó minden eszmecserét, mint látszik, szándékosan s a czár parancsára kerül. Ezt úgy magyarázzák, hogy Oroszország sem miféle kompromisszumra sem törekszik többé s tavaszkor minden körülmények közt akciót kezd Bulgária ellen.

De ugyan mi köze ehhez a gratulálnak és a gratulánsoknak?

Hírül hozzák, hogy Oroszország a pétérvári nagykövet által Közép Ázsiára vonatkozólag egyezményt ajánlt oly föltétel alatt, hogy Angolország ne csatlakozzék a hármasszóvetséghez. Erre Salisbury állítólag azt felelte, hogy Angolország azokhoz a hatalmakhoz fog csatlakozni, a melyek a békét fenntartják. Nem titok, hogy a lengyel lomzai kormányzósságban a háborus felszerelést az ezredraktárakból a szakaszparancsnokoknak adták ki. A lublini csapatoké még az ezredraktárakban van. — Tudjuk, hogy Oroszország kölc-önt akar felvenni s hozzáteszi, hogy az orosz pénzügyminiszter 134 millió fölött rendelkezik. — Azt is tudjuk, hogy a német és orosz hadsereg közötti viszonyt folytatnak és bókok aprópénzévé olvasztják a hét fontos gorombaságok lövegeit. . . .

Mindez azonban a mamelukokat nem érdekli. . . Oh! erről szava sincsen a nagy politikai sviháknak, a mikor az últetvény rabszolgái boldog ujesztendő kívánással és rabszolgái hízlegéssel csiklandozzák talpaikat! Ok jubilálnak, ők gratulálnak, az ő politikájuk nem áll egyébből, minthogy egy ember megterít, háromszáz pedig — eszik.

Nem annyira szabadelvű-párt ez, mint inkább vig cimborák kompániája! Szép kompánia, ha a korcsmában kormányoz és nem az országházban.

Báró Sennyey Pal.

(Meghalt kedden este.)
Az országbíró hosszas haldoklás után ki szvevedett.

Zemplében 1822-ben született. abban a megyében, hol a Rakóczi Ferencz és Kossuth Lajos, a szabadságharcz e két lángelű vezetőinek bölcsői rengtek. De ő már fiatal korában, midőn az atyai háznál gondosan növekedett, vagy utóbb, midőn a kassai jogakadémiát elvégezte, vagy a megyéjében aljékyzó lett: nem a szabadelvűekhez szított, hanem a konzervatív eszmékben kereste az ország legbiztosabb alapját. De ahhoz az árnyalathoz tartozott, melyet a nagysejű gr. Dessewffy Aurel képviselt legkitünőbbben: az idővel lépést haladó konzervatívokhoz. Noha szónoki tehetséggel már fiatal korában meg volt áldva, nem a zöld asztalnál kereste az emelkedést, hanem a hivatal viselésben. A budai helytartótanács-hoz ment szolgálni s később a bécsi udvari kancelláriánál lett előnki titkár. Ugyanekkor már bírta a kamarási méltóságot.

Zemplémmegye az utolsó diétára követnek küldé föl s az 1848 diki első képviselőháznak is tagja lett megyéjéből. — De ez a fiatal magnás ebben az időben kevés szerepet játszott. Midőn az idő mind jobban kezdett hullámozni s az első magyar miniszterium nem maradt meg a helyén: b. Sennyey Pal nyíltan kijelenté, hogy ő a hazára nevez — szükségesnek tartja az ausztriai kapcsolatot s mivel ezt a forradalom fenyegeti: ő felrevonul.

Később mint kiváló bátorság jelet emeggették e nyilatkozatát, mely azonban annak idején kevés feltűnést okozott. — Egyszerden tudomásul vették, hogy egy fiatal konzervatív magnás ott hagyja a parlamentet.

Józsefára vonult és várt. A Bach-korszakban sem vállalt semmiféle hivatalt, hanem az ő-konzervatív párt jelesével azon dolgozott, (hár. hiába) hogy az országban a „máskodó” hatva a nemzet anyagi és erkölcsi gyarapodására.

A Bach-rendszer meghiusulásakor vállalta el a budai helytartó tanács alelnökségét, melyről azonban a februári pátenus kiadása után leköszönt.

A Deák pártjához nem csatlakozott soha, hanem az idegenlenség vége felé tárnokmester lett s vezetete a belügyeket. A kiegyezési tárgyalások idejében a báró is serényen vett részt a konzervatív főurak ama törekvésében, hogy Magyarország visszakapja alkotmányát, persze nem az 1848-dikét, hanem a régi konzervatív eszméknek megfelelőt, melyivel pedig a nemzet teljesjeggel nem érte volna be. Deák Ferencz azonban nem tagított s politikájának segélyére jött a háboru, melynek balsorsa a bécsi kormányférfiak ellenállását me-törte s Magyarország visszanyerte alkotmányát, még pedig nem az ő-konzervatívok, hanem a nemzet óhajta szerint valót. Mondják, hogy báró

foual és pamut gyolcsért. 55 millió forintnál többet adnak ki, pedig én láttam, hogy a székek asszonyok tisztességes jó pamut vásznat tudnak szőni, de keveset produkálnak.

Felső-Magyarországon kész len gyolcsot és asztalment tudnak készíteni, és mégis 24 millió frtnál több megy ki ezen czikkekért az országból.

Egy közönséges falusi oláhné házában gyönyörű jute agyterítők láttam, tőle bámulatos színerzekkel és izléssel ki varrva. Nézetem szerint a tanitók és tanitónők volna-nak leginkább hivatva, a helyi viszonyokat tanulmányozni, és a már meg levő vagy meg-honosítható iparágakat fejleszteni és meghonositani.

Ha például a kalotaszegi varráásokat finom lengyolcsra tennek, —zerény nézetem szerint sokkal több jövője lenne s a külföldi himzett ágymenűt kilehetne általa szoritani, mert azt bizony nem teszi meg az uri világ, hogy csupa hazafiságból fodros vászon párnahéjat használjon.

Ott van a selyem hernyó tenyésztés, méhészet, gyümölcs termelés, aszalás, ugy-nevezett candirozás

Baromfi tenyésztés finomabb kosár és szalmafonás, a nürnbergi czikkek és még sok minden lehet a mit én nem tudok, a mik mind igen jövedelmező foglalkozást — nyujthatnának a falusi népnek, ha volna a ki őket vezesse és rá megtanítsa, azért én a legnagyobb jutalomra azt a tanitót vagy — tanitónőt tartanám érdeme-snek a kik a népet ily munkákra tanítanak meg.

Hát még az irnokok, a míg nőtlének, valódi Bukovay Abszik. — Csupa gyönyörűség hogy kikérik-fenik magukat, mikor a potya oszonnáka mennek a lányas házakhoz — Ha megönsültek csak aztán lesznek Sanyaró Vendélek.

Szerény de kényelmes állás a tanitóé: az iskolai év rövid, vakitónan nem csinál semmit (legfennebb panaszol a csekély fizetésre, de azért megél belőle dolog nélkül is.) Ezek alkotják aztán a falusi intelligentiát. Olyan fi om vegyes.

És a nép? Az számalomra méltó tudatlanságban és restségben snylódik. Szép időben és télen henyl, iszik és a mellett otthon a gyerekek silány ételen tengődnek. — Itt ébredt bennem a gondolat, hogy a Kultur egyetnek nem annyira segélyt kellene adnia a tanitók számára, mint inkább pályadíjat kellene kifizetni arra, hogy a ki valamely faluban, valamely iparágat, vagy bármiméü jövedelmező foglalkozást honosit meg, ezt jutalomban kell részesíteni. Ott van elő példa gyanánt N.-Disznód, itt a paptól kezdve az utolsó parasztig mindenki szövi a pokrócot, s tett el mellette cseresznyét. Nem is szegények.

Ott van Szt. László, ott minden ember ács szintén jó móduak, jól elnek és természetesebb testalkatuk is, mint az oly favak lakói, melyeknek nincs semmi kézi foglalkozásuk.

De különös is volt előttem, hogy ott van a tágas udvar, nagy kert, és ezeket — akáczok díszítik. Gyümölcsöt ritkán élveznek és városról veszik. Nem tenyésztettek, mert félnek, hogy a szomszéd ellopja. De ha mindenki termelne, nem lopná el a szomszéd, sőt még ők kapnának pénzt belőle. Csak pamut

nger Péter

gyógyász. szemész és
mek gyógyász.

gét a bécsi polyklini
szárván és hosszabb ide-
bési közkörlház külön-
Előlegesen tudomára
ségnek, hogy t. évi de-
kezdve Debreczenben
68. sz. a orvosi gyakor-
és specialiter mint szem-

A legtiszt-
abb gyap-
pából ké-
szült erős
vadásu és
szintartó

SÓI posztó

pjuszövetek

ECZEN-ben

nőségben csakis

MANN E. és FIA

kereskedőknél

egyszersmind a rak-

tróni és Reichenbergi

emesen leszállított árak

Sittatnak.

AK.

Diszoklevél

1871-ben

Diszoklevél

1871-ben

Diszoklevél

1871-ben

Diszoklevél

1871-ben

Diszoklevél

1871-ben

Diszoklevél

1871-ben

Diszoklevél

1871-ben

Diszoklevél

1871-ben

Diszoklevél

1871-ben

Sennyei a felelős miniszterium visszaállítását...

A felelős kormány megalakulása küszöbén...

Később a báró megjelent a parlamentben...

A báró tartott a képviselőházban...

Nagyobb politikai tevékenység és lényeges alkotások emléke...

Két évvel ezelőtt, hosszabb szünet után...

Nagy kitüntetésekkel volt elhalmozva...

Boldog volt a magánéletben is, barátia: néhai b. Fiath Ferencz veszmérei főispán...

A német császár Tisza Kálmának a vörös sasrend nagykeresztjét adományozta...

vényét széles szalagon viselik, mely a bal vállról a jobb csipőig van kötve...

A helyzet — legalább látszólag — csak annyiban javult, hogy a czár a hamisítványokat...

A miniszterek Bécsben. — Tisza miniszterelnök, báró Wekerle államtitkárok...

A regálejog megváltásáról. (Levél a f. szerkesztőhöz)

Lapunkban e tárgyról idáig megjelent fejtegetéseknek többnyire az a lényeges gyöngéjük...

De hát éppen abban áll a megváltás eszméjének legfőbb indoka és gyakorlati jelentősége...

A dolgok és a kérdés ugyanis valójában úgy áll, hogy az ország közvéleménye és az azon nyugvó kormány hajlandó volna...

Azt mondja ugyanis a kormány és a közvélemény: vegyük meg a regalét, a mint az tényleg létezik...

fennállott és létező viszonyoknak éppen megfelelő értéket érte

Adják át a jelenlegi birtokok az állam a közjót érdekelve is meg fog tenni minden intézkedéseket...

Szerintük csakis így van értelme annak, hogy a regale-jog az állami pénzügyi bajok és a jelenlegi regale rendszerrel együtt járó közegészségügyi és közérkölciségi bajok enyhítése céljából megváltassék...

Es ezel ismétjük senkinek idáig szerzett joga csorbult nem szenvedne, sőt: sok bajtól és veszedéstől szabadulnának meg azon magánosok...

A megváltás módzatára nézve mi is helytelennek tartanók a piaci árfolyam ingadozásának álvett értékpapirokkal...

E helyett sokkal egyszerűbb és célhoz vezetőbb mód volna a valószínű megváltási összeg erejéig az állam közvetlen felgyülelése és ellenőrzése alatt egy külön pénzügyintézetet alkotni...

Es lekötne azon összeg erejéig az állam elsősorban a bank javára a bank javára a regaleből befolyó jövedelmeket...

S ezel egyidejűleg meghozná mindazon törvényes intézkedéseket is, a melyek alkalmasak és képesek a regale jövedelmét nálunk is kihasználni...

A megváltás összegének ily módon való megállapítása is minden bizonynyal sok nehézséggel járna...

Azaz: szükség esetében ök magok fogják azt kibérelni oly áron, hogy az legalább is annyi %-át képezze a megváltás gyanánt

általunk már felvett összegnek, mint a megnyit az illető vidéken tényleg megváltozott regale jogok jövedelmének az állam részére.

Szóval lehetséges lesz nálunk is kölcsönös jóakarattal és megfelelő számítások mellett útát és módot találni ezen igen is sürgős és lényeges kérdés megoldására...

Es nem kell feledni soha, hogy habár szép és jövedelmező dolog is néha az a regale jog, de annak hasznosulvaló tényleges üzése és értékesítése bizony sok olyan kelemetlen-séggel, anyagi, szellemi és erkölcsi önfeláldozással jár a mai viszonyok között...

Mert azért sok olyan dolgot kell kiállani és eltűrni, a mit nem mindenki képes kiállani és eltűrni.

Debreczen, 1887. jan. 5. Kézdy.

Téli időben.

— „Jaj de hideg van...” ez most a rendes köszönési mód.

A járó-kelők különben nem is igen közöngtetnek most egymásnak, hanem fölökre huzva a bunda gallérját, gyors léptekkel, ziháló mellett sietnek a fagyos uton.

En magam is, ha dolgom az utcára visz — ez pedig gyakran megtörténik — nem ügyelek se jobbra, se balra, hanem felgyűrve a téli kabát gallérját, zsebbe dugva a kezemet...

— Tavaszig már alig lesz a háboruból valami — felelem én — majd ha kiözlül a fut, megzundul a madárdal, akkor talán megszólal a harci kürt is.

— Pedig öcsém — válaszolja a harczi hangulatban levő szenátor ur — nem lesz addig belőlünk semmi, míg egy kis háborus világot nem értünk!

Mit törődöm én most a háborúval! Nagyobb gondot okoz most az nekem, hogy czudar hideg van, a fa pedig nagyon drága, az adót is szorítja Tisza Kálmán, a finanszminiszter, s szegény ember azt sem tudja, hogy miként telegen ki.

Lám milyen jó dolguk van a madaraknak, különösen a variúknak. Nyáron van puha fészük, melyért kvártély-pénzt se fizetnek. Télen pedig — egészen uri módra — beköltöznek a városba s itt farsangolnak.

A variúknak egész ezredek tanyáznak a nagyobb házak tetéjén. Különösen a város háza tetéje kedvezt tartózkodási helyük, ott tanácskoznak, ott beszélnek meg az élelem-szerzés módozatait, onnan indulnak el szákmányolni, ha valahol valami jó falatot sejtnek.

Kopálnak, fáznak biz ök is eleget, de azért nem cserélnek fel sorsukat a kalitban tengődő melabus kanári-madarakkal, a szenvedésért, a nyomorért bőven kárpótolja őket a korlátlan szabadság fenséges érzete!

Tél van, igazi kemény tél. A téli sportok kedvelői nem is panaszkodnak ezért, övek most a világ A jégge fagyott havon gyorsan siklik a szán, uri hölgyek halvány arcára piros rózsákat fest a metsző lé... Az a rózsza nem a közelgő boldogság előjele-e?

Szanizsló végig vágott kardjával az áru-ló fején, de annak szerencséjére csak a kard lapja érte, meg is ájultva rogyott össze.

A muszka tiszt megtudta, merre menekült Czarnewski, azonnal üldözésére vitte kocsijait.

Szanizsló, a vadállatnál aljasabb testvér, mindent elkövetett, hogy a menekvő nőt is üldözze, de a tiszt szigorúan ragaszkodott a parancshoz, s csak a férjet üldözte.

E közben a viharos ég kezdett tűnni, s az ég keleti láthatárán világosodni kezdett a hajnali pir.

A kozák csapat nyargalva tartott az erdő fele, köztük Szanizsló is, ki dühösen ordított a reszkető cseledekre:

— Kuttyák! e percztől én vagyok uratek, s mikor visszajövök, mind egyon kanesukáztatlak benneteket, a mért enoszoz uratokat menekülni hagyátok!

A kozákok Czarnewski lovat azon helyen találták, hol azt ura hagyta, a nemes paripa semmere sem ment, mintegy várta gazdája visszatértét, de e helyett durva kozák kezbe került.

— Nem lehet messze! — hörgé Szanizsló — a kozákok szédjenek el, megtaláljuk.

— De itt lóval nem mozoghatunk! — mondá a muszka tiszt, kinek egyáltalában nem volt kedve az embervadászathoz.

— Uram! — mondá Szanizsló, — ön sokat merészel, vigyázzon, mert nem feledem el, hogy a nőt menekülni hagyta! — A lovak maradhatnak néhány emberrel, a többi szálljon le!

(Folyt. köv.)

REJTELMEK.

— Regény. — Irtá: SZALATNAV LÁSZLÓ. 22 V. Az üldözés.

A sötét éj csaknem átláthatlan fátyollal borítá a földet, a zúgó vihar rémes csattogással tette az éjét még borzasztóbbá, a terhes felegetek tépve, zuva, melyek, mint ördögi chimerák óriási serge, repültek a légben.

A Czarnewski kastély kertjének ősi fáit, zúgva, recsegve hajtak meg százados koronáikat, mintegy óriási erővel küzdve a vihar romboló erejével.

Ozarnewski László, mint előbbi fejezetünkben láttuk, egészen készen volt a menekülésre, csak annyi időt várt, míg neje a legszükségesebbeket összeszedhesse, mi alig pár óra alatt megtörtént.

Az öt éves kis László — ki még a családját fenyegező veszélyről mit sem tudott, édesdeden aludt el egy kezeveten — mig édesanyja értékesebb ékszereit egy paktáskába hánnyá, azt hű, öreg szolgájára bízta.

A menekvők kocsija jó lovakkal a messzre kiterjedő kert végén állott, mivel az udvart nem tartották elég biztonságban, nem tudva, vajon a számos cseledt közt is nem akad-e áruló?

Két kezi táska, egyik ékszerekkel, másik a legszükségesebb ruhamegtekkel ellátva, már a kocsin volt, s az öreg hű szolga a viharos éjben családva ment a kastélyba, hogy urát s annak családját a kocsihoz vezesse.

Czarnewski éppen alvó kis fiát vette fel, begöngyölve azt egy meleg köpenybe, midőn az udvaron nagy zaj, s több lövés történt.

rémületkiáltások zavarták a vihar sikoltását.

— Ezek a muszák! — kiált Czarnewski elsápadva — s pisztolyát görcsösen vonagló kezekkel rántotta elő.

— Elvesztünk! — rebegé a megrémült nő.

— Még nem! kiáltott az öreg István, — a kocsi kész, a hátsó ajtó még szabad.

— Vedd gyermekemet öreg! — dörmögé a már lelki nyugalmát visszanyert büszke nemes, — s vezed asszonyodat a kocsihoz, én követlek, hogy védjelek benneteket — Ekkor balkezebe vette a pisztolyt, s jobbája széles kardját szorította.

István a hű szolga felragadta a felébredt kis fiút, ki sirni kezdett, de sirását a rémület hamar elfojtá, — s asszonya kezét megfogva, sietve vonszolta le a hátsó ajtón a kert sűrűje felé.

Czarnewski utánok kiáltá: — Ha elvesznék: Magyarország legyen új hazátok.

E szavakra neje meg akart állani, de a hű szolga csaknem emberfeletti erővel húzta.

Czarnewski követni akarta nejét, de hirtelen eszébe jutott, hogy ha együtt mennek, egész családját elvesztheti, mert tudta, hogy üldözni fogják, így pár másodpercig várt, s csak lassan lépett ki a hátsó ajtón, hol szerencséjére még nem volt muszka, s aztán ő is szabadva ment neje után.

Ezek már kocsin ültek, s az öreg István készen tartá ura hátsó lovat, melyre az felugrott, megcsókolvá nejét s kis fiát, siettetve azok megindulását, újra szivókra kövte, hogy Magyarország felé menjenek, ott fognak találkozni.

A kocsi elrohogott, s midőn már, zörgését a viharzaja tulharsogta, ő is sebes nyargalva tunt el a közeli erdőfedte hegyek fele, éppen ellenkező irányban, mint neje ment.

A viharos ég daczára elérte a rengeteg szélét, itt tajtekzo lovaról leszállott, s figyelmesen nezett kastelya felé, erősen figyelve, nem hall-e más zajt a vihar zúgásán kívül, s midőn semmi gyanus nesz nem üt meg fület, levette lova kantarát, szabadon bocsátá azt s ő elült az erdő sűrűjében.

A Czarnewski kastely e közben egészen feladulott, nem volt legkisebb hej, hol ne kutattak volna a ház urát; Szanizsló maga vezette a neki bősztől vad csapatot a kutatóra, s oly vad erélylyel, hogy a csapat vezere egy jobb érzelület muszka tiszt felháborodva figyelmeztette, hogy ő csak is Czarnewski elfogatására van kiküldve, s családjával nem törődik, s így katonáinak szigorúan meghagyta, hogy egyedül a hazurát keressék.

Szanizsló örültként kereste bátyját, de az már messze járt, midőn az összefogott cseledegek közül egy felelemtől reszketve borult a dühöngő labaihoz.

— Mindent elmondok, kegyelmes uram, csak életemet ne bántsák!

— Mit akarsz, kutya?! — ordított Szanizsló felrugva a porban fetregőt.

— Tudom, hol van az ur!

— Ugass hát eb! — kiáltott rá, — mert azonnal darabokra tépetlek.

A kertből menekültek, — rebegé az áruló szolga — uram lóháton, asszonyom pedig fiával, de nem egy irányban, mert uram az erdő felé vágatott el, a kocsi a sikon.

— Honnét tudod ezt? — Elrejtve voltam közel hozzájuk.

Itt a farsang... a templom nincs elég... a fiatalok sze a kozákok ellen valamelyik báli ejt meg az óhajta vár...

Küszöbön van a bál, a papáknak követel, a lányoknak, bálozni kell, szerte többe kerül a háboru. Hogy ne homloká elborulva?

Harci tér a táznak ottan. Szépség dusság — no meg verek — melyek elniok kell.

E kapituláció követi, akár a világ Harcztér a apró dráma, számos tetik ottan. Nem olyan előszeretettel művészetét, kivált kalma van reá...

Esteledik. A lámpák kigyulnak, ki dolgát elvégezte, várnak otthon. A me jut Petőfi verse:

„Még csak Tavaly ilyen Az idén má Vagyunk a A többi diákul

Debrecze Meg a muszka riában vagyunk.

A vasutak, a mai postai szolgá messze.

Szibériába leha amennyi alatt most vonalain, Pestig leha

Hogy egy akasztja a kozikeve veletlen késlelteti a Hanem hogy egy adás béntsa meg a nel tovább ne lehess állítani, ez csak na és Szibériában törté

A magyar állar a hó elepte, egy he realitanti az utat Na a fővárostól: posta hire is izgatja fel az csak annyit sem te fennakait a közlek juttassa hozzánk szerek, a kiknek az id stergős, utközben egész város és körn bizonytalanná vált: kereskedő városnak, lehet közönyösen né

Először is jöjje a böles képi bürokr reczen nem vagyunk hály, hanem Debrecz mas forgalmi élettél, vidéki városnak szá

Másodszor pedig kicsit hangsúlyoznunk kedési zavarok élénk vasuti vonalunknak k

Ugy látszik kez nek műszaki okokb bebizonyulni.

Akkoriban, mik és Tisza Kálmán ügyek élére, megbu hort é, a szakemb laikus tudományával Mindenféle intézked minisztrativ eszmeke mas dolgokon spóró helyezett kiállításá kivaló kormányfériu

Igen, csakogy észrevettek a hibát hogy igaz, eddig vol leyek egynehány év hiba nem fog talán a pályafentartás és Aból könnyű törötn tan egy-két követke dicsekédni. Hanem é az a vasút romlani.

Ugy látszik ke nosan romlani. Mi nyirehozak a roml államvasutak vonal kezik.

Dehát nálunk dolgokat. Tisza Kálm lenni, Baross tud Széchenyi gróf tud lenni. Szakértelem?

Nálunk szájem emberek.

Thaly Kálm arányu történelmi kációit a külföldi figyelemben rezdí fejezte be Onno Kl terjedelmű, tizené (Der Fall des Hau a mult század két ményeit s velük a

HEL

HEL

HEL

HEL

Itt a farsang... pompás szánutánk van... a templom nincsen messze... pap is akad elég... a fiatalokat még nem vettek el messze a kozákok ellen verekedni...

Küszöbön vannak a bálók. Lányok öröme a bál, a papáknak pedig bánata. A világ sokat követel, a lányokat be kell mutatni a világnak, bálozni kell, e mulatság pedig ország-szerte többre kerül, mint valami apró-cseprő háboru. Hogy ne lenne tehát a lányos apák homloka elborulva?!

Harczi tér a bál-terem is. A szívek csatáznak ottan. Szépség, kellem, báj, szellem dusság — no meg ragyogó toillettek a fegyverek — melyek előtt a férfiaknak kapitulálniuk kell.

E kapitulációt is sokszor hosszas gyász követi, akár a világot!

Harczter a korszoló pályá is. Sok apró dráma, számos szerelmi viszony megkötetik ottan. Nem csoda tehát, ha az ifjúság olyan előzetteret őrzi a korszolozás nemes művészetét, kivált most, midőn oly kitünő alkalma van rá...

Esteledik. A debreczeni ifjfényű gázlámpák kigyulnak, a lég még hidegebb lesz, a ki dolgát elvégezte, siet hazafelé. En is. Már várnak otthon. A meleg kályha mellett eszembe jut Petőfi verse:

Még csak egy magam valék Tavaly ilyen tájban. Az idén már ketteskén Vagyunk a szobában!.. A többi diákul van.

Katángkör.

Debreczen Szibériában.

Még a muszka sincs itt, s már is Szibériában vagyunk. A vasutak, a mostani vasuti közlekedés, a mai postai szolgálat tettek bennünket oly messze.

Szibériába lehet eljutni annyi idő alatt, amennyi alatt most a magyar államvasutak vonalain, Pestig lehet közlekedni.

Hogy egy egy hóvihar ideig óráig fennakaszta a közlekedést, hogy valamely vasuti vészletlen késlettel a forgalmat, az megtörténik. Hanem hogy egy álló hétig napokig fennakadás bénítja meg a közlekedést, egy álló hét nel tovább ne lehessen a közlekedést helyreállítani, ez csak nálunk a magyar vasutakon és Szibériában történhetik meg.

A magyar államvasutak vonalán, amióta a hó elepte, egy hét óta: nem tudták helyreállítani az utat Napokig elvagyunk rekesztve a fővárostól; posta nincs; meg összeközös hire is igazítja fel az embereket; a posta meg csak annyit sem tesz meg, hogy ha már itt fennakadt a közlekedés, legalább más uton juttassa hozzánk szállítványait; az üzletemberek, a kiknek az idő pénz, ha utjok akármily sürög, utközben megrekednek valahol; az egész város és környék forgalma megbénul, bizonytalanná vált: nekünk, egy ily élénk kereskedő városnak, az ilyet csakugyan nem lehet közönyösen nézünk.

Először is jöjjenek tisztába odafönn azok a böles képi bürokrata urak, hogy mi Debreczen nem vagyunk Pihópás vagy Nagy-Mihály, hanem Debreczen, így ezzel a mozgalmi forgalmi élettel, amelyenye alig van más vidéki városnak számolni kell.

Másodszor pedig nem árt talán azt egy kicsit hangsúlyoznunk, hogy a mostani közlekedési zavarok élénken rávilágítanak a mi fő vasuti vonalunknak a mizeriáira.

Ugy látszik kezd már a Baross-regime nek műszaki okokból való tarthatatlansága bebizonyulni.

Akkoriban, mikor ó lépett nagy garral és Tisza Kálmán kegyelméből a közlekedés-ügyek elére, megbuktatva Tolnait, a dolgokhoz értő, a szakember Tolnait, Baross a magaiikus tudományával kezdett reorganizálni — Mindenféle intézkedéseket tett, egyszerű adminisztratív eszközökkel, ezekre költött, más dolgokon spórolt, fényes eredményeket helyezett kilátásba és pártja előtt érélyes, kiváló kormányfőruvá nőtte ki magát.

Igen, csak hogy a szakemberek mindjárt észrevették a hibás számítást. Megmondták, hogy igaz, eddig voltak olyan költségek, melyek egynehány évre nélkülözhetők, semmi hiba nem fog talán mutatkozni; például ilyen a pályafentartás és igazgatások nagy tétele. Abból könnyű törölni és abban az évben s tán egy-két következőben is kisebb budgettel cikekedni. Hanem egyszerre majd ugy el kezd az a vasút romlani, hogy megkeserül.

Ugy látszik kezd már az a vonaltest alaposan romlani. Mig más vasutnál könnyen helyrehozhatók a rongálódást, addig a magyar államvasutak vonalán egész mizeria keletkezik.

Dehát nálunk nagy politikusok intézik a dolgokat. Tisza Kálmán tud pénzügyminiszter lenni, Baross tud közlekedésügyi miniszter, Széchényi gróf tudott kereskedelmi miniszter lenni. Szakértelem? Minek az?

Nálunk szakemberek kellene, nem szakemberek.

HELYI HIREK.

Thaly Kálmán kitünő tudósunk nagyarányu történelmi munkáját és okmánypublikációját a külföldi tudomány is megérdemlett figyelemben rezdí részesíteni. Legközelebb fejezte be Onno Klopp ismert német író nagyterjedelmű, tízenegy kötetre menő munkáját (Der Fall des Hauses Stuart), mely kiválóan a mult század két első tizedének európai eseményeit s velük a Rákóczy-mozgalmakat tár-

gyalja. Nagy munkája utolsó kötetében már Thaly Kálmán kutatásainak eredményét is felhasználja s a müncheni Allg. Ztg. bírálója, Landau Márk, különös dicsérrel hangsúlyozza, hogy Klopp az első, ki Thaly publikációját a magyar ügyekről „fontosságuknak megfelelően” vagyis nagy arányokban használta fel.

Szepessy Antal urat szép kitüntetésben részesítette a debreczeni Casino azon alkalomból, hogy az egyet pénzügyeinek 25 éven át buzgón teljesített vezetése után, megkosokosodott egyéb hivatalos elfoglaltságánál fogva a Casino pénztárnokaságról lemondott. Ezen lemondás ugyanis a midőn az egyet mult évi rendes közgyűlésén sajnálattal elhagadtattott, ezen közgyűlésen egyszersmind elrendeltetett, hogy a tisztelt ferfiúnak a Casino részéről az egyet halás köszönetének kifejezése képen egy becses emléktárgy nyujtassék át.

Ezen emlék tárgy — Molnár József kitünő festőnek egy az ősi műtárlaton kiállított, s tárgyánál és kivételénél fogva ott méltó feltüntetést keltett s a Casino által e czélra megvásárolt festmény, a Casino részéről egy négytagu küldöttség által adatott át az ünnepelel ferfiúnak és pedig az ő ismert szerénységéhez méltón minden nagyobb ünnepelelenség mellőzésével, saját lakásán.

A főiskola köréből. — Az akad émiai pályakérdések határideje december 15-én járt le. Beadott a rendes határideje össz. 31 pályamű. Oly tekintélyes szám, a milyet ezen évizetben vagy talán előbb is aligha találunk. E munkák következőké oszloznak meg. I. A nov. 1-jén lejárt határideje (Szikszay pályázat) beérkezett 2 munka, melyek között a díj megszerző; a nagyobb díjat Csányi Beniamin 2. th., a kisebbet Tóth József 4 th., nyerte. Az eredmény a Csonkai ünnepélyen hirdettetett ki. II. A decz. 1-én lejárt határideje (Kazinczy pályázat) beérkezett 6 mű, u. m. 5 vers és egy próza. III. A decz. 15-iki határideje beadott 23 mű, u. m. a Bulyovszky pályázatra (Elegia) 12; a Hatvani pályakérdésre (Biographia Stephani Hatvani etc.) 2; a Péczely IV-ik alapítvány kérdésére (Azon munkásság mellett, melyet a XVI. és XVII-ik század prot. lelkészei és tanítói az egyházi irodalom terén kifejtettek; mit köszönhet nekik általános irodalmunk?) 4; a Várad-Szabó alapítvány kérdésére (a neveléstan köréből) 2; a Keresztesy-Deák alapítvány 1-ső kérdésére (Fejtessék ki Kálmán elővezetett) 1; ugyanezen alapítvány 2-ik kérdésére (Jellemzessenek az 1790—91-ik reform munkalotok s ezeknek sorsa az országgyűlés után) 2. Ezekon kívül beadott még egy mű a Kazinczy pályázatra december 15-én s egy a Bulyovszky pályázatra decz. 20-kán. De ezek, mivel elkéstek, figyelem e nem vétetnek E tekintélyes szám mindenestre örvendetes bizonyosága a tanuló ifjúság munkakedvenek. A felelet bezáró párbeszédi vizsgák f. hó 16-kán kezdődnek s tartanak a hónap végéig.

Színház. Tegnap este — Mándoky Bela jutalomjátékul — Csiky Gergely hatá-sos vigjátéka: „M u k á n y i” került színrre, szép számu közönség előtt. A jutalmazottat, ki a czimszerepet helyes fellogással s kellő sikerrel játszotta, zugó tapsviharral fogadták, mely a játék folyamán gyakran megújult. Az előadás összevágó volt, azt azonban nem helyeseljük, hogy a darabot megkurtították, több érdekese jelenetet kihagyva belőle. Z i i a h y (Kozák Manó), ki Vizváryt utánozta, igen sikerült alakítást mutatott be, — hasonlóképen igen jó volt L á s z y n é (özv. Vargáné) is, kit nyílt jelenetben kitapsoltak. Nem kevesebb sikerrel játszottak: M e d g y a s z a y Evelin (a főispán huga. (B e k e s s y Rózsa (Mukányi gyámleánya), D o b ó, H e g y e s i (orvosok), M o l n á r László (Várkonyi) és B ó n i s (Szeredi) Ki kell még emelnünk K o c s i s Etelt, ki ifj. Varga Gergely szerepének ügyesen megfelelt. Ma a „C s ó k.” holnap pedig a „P a r a s z t - k i s a s s z o n y” adatik.

Baleset. Oszinte részvétellel értesülünk, hogy Debreczen szab. kir. város főkapitánya, B o c z k ó Sámuel ur ma a sikos járdán elcsuszott és egyik lába kifecskamodott. Azt hisszük, hogy ezen mindenesetre sajnálatos esemény megfogja értetni a főkapitány urral, hogygy milyen fontos dolog ily rendkívüli időjárás alkalmával a járdák homokoltatását elrendelni.

Az ifjúság munkálkodása. Megjelent a főiskolai hittanszaki önképző társulat „K ö z l ö n y” ének 3-ik száma következőz érdekes tartalommal: „A theologiai képzés menete főiskolánkban e század folyamán” Csiky Lajostól. „Ó év utolsó napján.. (költemény) Csányi Beniamintól. „A Tolnai-per” Bátor Gáboról Vegyes közlemények. A jeles ifjúsági lapot szerkesztik: Nagy Gyula és Bátor Gábor hittanhallgatók.

Árva-ügy. A városházán ma osztották ki a protestáns árva-alapból, az árvak, félárvak és nyomorokok felévi illetményét.

Hosanczok. A helyi vasut mentén, közvetlenül a sinek mellett, mindkét oldalon hatalmas hosanczok emelkednek, melyek a megálló helyeknél a vasutról való leszállást — különösen a nőkre nézve — nagyon megnehezítik. In ézkedhetnek az igazgatóság a felől, hogy legalább a megálló helyekről távolítottának el e hóhegyek.

A városi dalárda kedden tartotta dal-estélyét a „Koronában” s hogy ezuttal a terem nem egészen telt meg közönséggel annak bizonyára a rendkívüli zord hideg idő az oka. A műsor különben a következő volt: I. Ossi-

án. Beschnittöl. 2. Szomoru füz... Mácsai Sándortól. 3. Szerettek... Engesser M.-től. 4. Rajnai ut. Beschnittöl. 5. Népdal egyveleg Palotásytól. 6. Király induló. Huber K.-től. Minden szám kitünően sikerült, annyira, hogy a közönség kívánságára más számos darabbal kellett a műsort megtoldani. Ha tehát az anyagi siker nem volt is nagy, de ellehet mondani, hogy a szellemi siker minden eddigig felülmúlt, — természetesen nem érte bele az országos szerepeleket.

Távirat. Varsó, jan. 2. A muszka hadseregeket — angol minta szerint — futó czélpontok c n gyakorolják a lövésekben. Ez a körülmény b e n n ü n k e t újabb aggodalommal tölt az iránt, hogy Oroszország és monarchiánk között háboru készül.

A deb. pénzügyigazgatóság részéről, tegnapi hírtünkre vonatkozólag, azt a felvilágosítást nyertük, miszerint értesülésünk minden szavában igaz. — Továbbá azt hogy a pénzügyigazgató ur azért fogadtatta el a cs. kir. tszjt ur által erélyesen szorgalmazott n e m e t nyújtat, miszerint elejét vegye minden oly következményeknek, a melyek éppen most okot szolgáltatnának a katonaság és polgárság közötti egyetértés lazítására. A magunk részéről teljesen méltányoljuk és elhisszük a p. ú. igazgató ur nemes szándékát, de tagadhatlan az is, miszerint drágán megfizetett egyetértés az, mely a m. kir. hivatalokat ilyen, a törvénynek világosan ellentmondó intézkedésre kényszeríti.

Esküvő. Bencsik, István helybeli tisztviselő, e hó 8-án vezeti oltárhoz a szent-annai templomba délután 4 órakor özv. Pillman Antalné, néhai Pillman Antal volt homonnai fészolgabíró kedves leányát Bertát.

A járdán. Egy volt városi tanácsnok hanyatt vagódik a sikos járdán. Egy redaktor betőri a fejét. Egy vak öreg asszony hanyatt vagódik és a mije van a kosárban, az szerteszét gurul.

„Nincs elég bérese a városnak arra, hogy a havat hordassa! hangzik a böles válasz. Nincs elég béres? Fogadni kell fogatokat. Pénzbe kerül? Tessék azt képzelné, hogy valami nagyurat traktál a város. Ennek az árából sok havat ki lehetne hordatni az utcákról.

Nincs elég béres a hó kihordatására! A királyi tanácsosokat kellene ideiglenes szolgálatra beendíteni. Ilyen van elég. Hogy vegyük már valami hasznukat.

A rendőség majd bünbánólag a saját fejére fogja hűteni azt a sok h a m u t, a mit a járdára hűteni elmulasztott.

Ez valódi ázsiai állapot. Havat nem hordatják, járdát nem hűtenek be — de engedik, hogy a lakosság tucatnyi száma potyogjon el a sikos járdán. g. b.

Vadász tizparancsolat. 1. Ne löj olyan távolságra, a melynél biztosra nem veheted, hogy találás. 2. Lövésre mindig megfelelő töltényt használj s bizonytalan lövést ne közzkötass. 3. A leterített vadat kinzás nélkül és vadászhoz illően öld meg. 4. A megölt vadat keresd szorgalmasan, mig meg nem találod. 5. Vadul neki rohanó kutyákkal sohase vadászál. 6. Nyereséget ugy a vadászattál, mint kutyáid idomításánál kerülj. 7. A vadat se öld meg kinzással. 8. Csak vadra és kártékony állatokra löj. 9. Fegyvered csak a vadászaton legyen megtöltve. 10. Ugy öltözködjel, hogy szomszédod elől a vadat el ne őrzd, és soha se löj, ha nem tudod biztosan, hogy mi van előttd.

Esküvő. Tegnap esküdtek örök hűséget egymásnak Koncz Mihály polgártársunk kedves leánya Juliska és Csehí Károly iparos, Aldást kívánunk e tiszta szerelemből kötött frigyre.

Szerencsétlenség. Tegnapelőtt egy gyermek, környező gondatlansága folytán — beleesett a forró zsírba s oly súlyos égési sebeket kapott, hogy ezeknek következtében tegnap kiszenvedett.

Kimutatás. Az izraelita betegsegélyző és ápoló nöegyület által rendezett tombola-estély eredmények kimutatása: Bevétel: 628 frt 70 kr, kiadás 192 frt 43 kr, — így a jövedelem 436 frt 27 kr. (A nyereeménytárgyakról szóló kimutatás — térszűke miatt — jövő számunkra marad. R. v.)

Piaczi árak 1888. január hó 3-án megtartott hetivásárról.

Table with 2 columns: Item and Price. Items include Mm Buza, Kétszeres, Rozs, Árpa, Zab, Tengeri uj, Köles, Zsák Burgonya, Szalonna, Háj, and Livszetta. Prices range from 6.50-6.30 to 50.00-49.00.

Közgazdaság. Gabnaárak (Budapest terménytőzsde jan. 3.) Buza tavaszra 7.53—7.54— Buza őszre 7.80—7.85 frt. — Tengeri 1888 jul.—augra — — máj. — júniusra 5.89—5.91 frton. — Zab tavaszra 5.80—5.82 frton. Káposztarepce augusztus— szeptemberre — —, frton.

Debr. Színház.

Holnap, pénteken, január 6-án adatik: a „Paraszt-kisasszony” Berczik népsziműve.

Felelős szerkesztő Gáspár Imre Kiadó Kutasi Imre

Eladó széna.

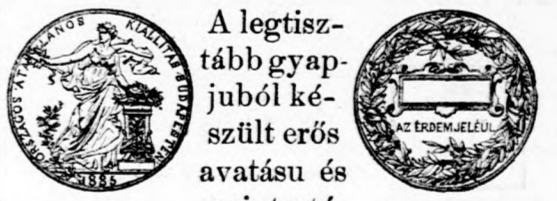
Nagyelepen Csobán István tanyáján eladó nagy mennyiségben széna. Helylyel együtt, aljjal ellátva. A hat boglya széna egyenként is eladó.

Eladó birtok.

Egy 300 holdas birtok (1200 ööl) 1 és egy negyed órára az érmihályfalvai vasuti állomástól, kellő gazdasági épületekkel felszerelve, eladó. Bővebb értesítést nyervehetni: Láng Zsigmondnál Petneházán. u. p. Karász.

Hirdetés.

Az 1888-ik év tavaszán Savóskuton vágandó mintegy 200 öl varga-fáról lehántható cser f. évi január hó 8-ik napján d. e. 10 órakor a városháza nagy tanácstermében nyilvános árverésen el fog adatni. A bánatpénz 50 frt., a mely a kiküldött kezeihez lesz leteendő. Nagyerdő, 1888. évi január hó 4-ik napján.

„BRASSÓI” posztó és gyapjuszövetek DEBRECZEN-ben valódi minőségben csakis BIEDERMANN E. és FIA posztókereskedőknél

kaphatók, hol egyszersmind a rak-táron levő Brünni és Reichenbergi szövetek tetemesen leszállított árak mellett elárussítatnak.

Eladó tanyabirtok.

Egy 7 nyilasnyi ujosztásu tanyabirtok, első minőségű, megfelelő gazdasági épülettel — szabad kézből eladó. Ertekezhetni velem, naponta délután. Dr. Bakos Imre, ügyvéd. (Piacz-utca 1582/3. Vecsey ház.)

Minden hasonló készítményekkel szemben előnyben kell részesíteni ezen labdacskokat, mert ezek minden ártalmas anyagot, a legnagyobb eredményre felhasználva az altesti szervek betegségeinél, könnyen hashajtók és vértisztítók; egy gyógyszer sem kedvezőbb és a mellett egészen ártatlanabb.

szekrekedéseket

leküzdési, a legfőbb betegségeknek e biztos forrását, a czukrázások alakja miatt még gyerekek is szívesen veszik. — Ezen labdacskok egy igen megtisztelő bizonyítványt nyert, udvari tanácsos Ptha tanártól lettek kitüntetve.

Egy doboz 15 labdacskot tartalmazó 15 kr. Egy heger, mely 8 dobozt, tehát 120 labdacskot tartalmaz, ára csak 1 f. o. é.

OVÁS! Minden doboz, a melyen a czukrázások, a melyek a "zum heiligen Leopold" nem áll és a hátsó oldalon, vedjgyűnkét nem hordja, egy bizonyítvány, melynek megvevőjétől a közön és óvatk írtan figyelni kell, hogy ne egy rossz, semmi eredményt nem bíró, de épenességét ártalmas készítményt kapjunk. Határonzattan kell kérni: Neustein-féle Erzsébet labdacskokat; ezek a borítékon és használati utasítás az itt látható aláírással el vannak látva. — Forgatók: Bécsben A. P. H. Heugl, "zum heiligen Leopold" des Neustein-Ph., Belváros, Ecke der Park und Spiegelgasse. Raktár, Debreczenben Rothschild V. Emil és Götl Nándor urak gyógyszerüzletében.

Eddig felülmulhatlan. MAAGER W.

cs. kir. valódi, tisztított

CSUKAMAJ-OLAJ

MAAGAR VILMOSTÓL, Bécsben.

A legelső orvosi tekintélyek által megvizsgálva és könnyen emészthetősége miatt gyermekek számára is különösen ajánlva és rendelve — mint legiszább, legjobb, legtermészetesebb és leghatásosabbnak elismert szer: mell- és tüdőbajokban, gőrvély, felés, daganat, bőrküpen, mandula-betegségek, gyengeség ellen. Üvege 1 frt. Kapható a gyári raktárban, Bécs III. ker. Heumarkt 3. val-mint

minden gyógyszerárban és fúszkereskedésben

az osztrák és magyar monarchia területén.
Debreczenben M. Halovits I. tván, Götl Nándor, és Dr. Rotschnek Emil gyógyszerész utraknál, valamint Rickl J. Zelnos ur fúszkereskedésében.

SWADLO FERENCZ BUDAPEST.

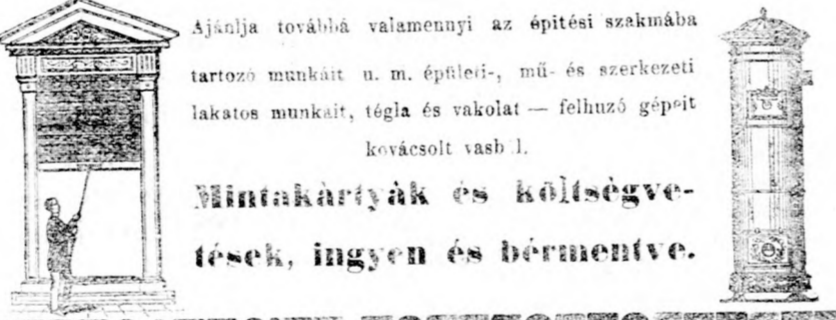
Gyára: VII. ker. alsó erdő-sor 3. sz.

zárdőnyeit

hullámozott acztelemből; továbbá szabadalmazott Biazék- és Brecka-féle tűltő és szel-lyesztési

hőelvezető központi-fűtési berendezéseit.

Ajajta szabadalma szerint, egy vagy több helyiség számára; mely utóbbiak különösen új építményeknél iskolákna, kórházakna, stb. szellőztetéssel, vagy szellőztet és nélkül, igen czél szerűen alkalmazhatók.

Ajajlja továbbá valamennyi az építési szakmába tartozó munkait u. m. építési-, mű- és szerkezeti lakatos munkait, téglá és vakolat — felhúzó gépeit kovácsolt vasból.

Mintakarttyák és költségvetések, ingyen és bérmentve.

91 420.

Az „ISTVÁN” gőzmalom társulat

ÁRJEGYZÉKE

helyben kötelezettség nélkül és a m. e. apríl 1. hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s. m. évi június 1-én éetbe lépett el dási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Table with 2 columns: Item description and Price. Items include flour, bran, and other mill products.

A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5% töbi engedmény a fennemített egyezmény folyán m. é. június 1-től fogva szüneten beszüntetett. Debreczen, 1888. Jan. 5.

A csehek izgatásaira

legjobb válasz az, ha mi is csak magyar ipartermékeket veszünk. Ilyen elismert jóságú magyar gyártmány a

LENCK kávé,

mely illat- és az alkatrészek kifogástalan minősége tekintetében fölülmulja az összes eddig ismert kávépótlékokat. Jobb és nem drágább, mint a külföldi pótkávék.

Lenck kávé kapható minden fúszkereskedésben s a hol még nem volna vagy a készlet elfogyott volna, a t. közönség követelje, mint magyar gyártmányt.

Mintákat kivánatra ingyen és bérmentve külli Lenck S. pótkávé-gyára SOPRONBAN.

Képviselet Debreczenben: Münch Gusztáv ur.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

Advertisement for KUTASI IMRE, Könyv- és Könyomdája, Debreczenben, Főpiacz Sz. Nagy Károly ház. Includes decorative borders and medals.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére; elvállal; tankönyveket, hirlapokat és folyóiratokat minden nyelven, et. bor- és arlapokat; díszműveket

arany- ezüst és színnyomatban; a törvénykezéshez megkívántató *** ROVATOZOTT IVEKET; *** **diszes egybekelési- és látogató-jegyeket.**

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hibanélkül, a legjutányosabb arban eszközöltetnek.

A papir gyári arban számíttatik.

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN” cz. hirlapban legolcsóbban számítva közvzeteszek.

KUTASI IMRE könyv- és könyomda tulajdonos.

DEBRECZENBEN, Főpiacz SZ. NAGY KÁROLY ház.

borít... szeged... London... az udva

1888. Előzetes... Pénzügy... Nos eh... is semmi... S ezt... rendezésnek... Igérté... mányzatot... reformálta... megnyíralt... az önkorma... egyéb: a... kodasanal... koskodásana... Ekkén... palis admin... Így te... ez lesz a p... vezésének a... A „DEB... A... Reg... A s... Pus... Hog... Esk... Nag... Veri... S m... Rab... Szal... Má... Ezt... Joz... S i... Zri... Ezt... Ok... De... Ki... Bó... Ez... Ho... Al... Uj... Me